

olnud B-ga lähemas vahekorras. Märtsi alguses 1927 ilmus B. Moskvast Norra saatkonda ja palus Eesti saatkonnalt kaitset ja Eestisse sõitmise võimaldamist. Et Vene väliskomissariaat ei teinud selleks takistusi, saabus B. 9. III Eestisse, kus ta paigutati eeluurimisvangistusse. Ülekuulamisel seletas B., et teda olevat hoitud Venes mitmel pool vahi all ja ähvardusega sunnitud alla kirjutama „Izvestijas“ ilmunud kirjutistele. Ta vastu tõsteti süüdistus selles, et ta jätnud täitmata Vabariigi Valitsuse käsu kodumaale tulemise asjas ja avaldanud välismaa ajakirjanduses salajasi teateid, mis ohustanud Eesti riiklikku julgeolekut (Nuhtlusseadus § 393 ja Uus Nuhtlusseadus § 111¹ ja 111³). Suurt tähelepanu äratanud protsessi järel, mille istungid olid osaliselt kinnised ja kus tunnistajaina esines rida juhtivaid poliitikategelasi (J. Teemant, J. Tõnisson, M. Martna, Fr. Akel, A. Piip, Th. Rõuk jt.) ning ühe kaitsejана A. Rei (vt. neid ka *Suppl.*), mõistis Tallinna-Haapsalu rahukogu nov-s 1927 B-i salajaste teadete edasiandmises õigeaks, tunnistas ta aga valitsuse käsust üleastumise pärast saadiku ametist tagandatuks. Seoses B-i looga esines mõnes Eesti ajalehes süüdistusi Eesti kindralstaabile välispoliitilistesse küsimustesse segamise pärast ja tekkis mitmeid teravaid isiklikke kokkupõrkeid (näit. J. Tõnisson'i ja Ed. Laaman'i, A. Piibu ja A. Rei vahel). Vabanenud vangist, on B. teotsenud peamiselt ärialal ja apostliliku kiriku tegelasena. Eesti apostliliku usu sinodi kutsel toimib ta alates 1939. a. algusest Eesti apostliliku kiriku oikumeenilise sekretärina.

E. L a a m a n, Eesti iseseisvuse süünd I—VI (1936—38), lk. 75, 144, 148, 170, 179, 342 jj.; isikl. saadud teated (kuni 1926. a.); ajalehist jm. kogutud andmed.

T.

*BLAGOVEŠTŠENSKI, Vassili Timofejevits, vene õpetaja ja tsensor, süünd. 30. XII 1801 vkj. Moskva kub-s. Mõningate andmete põhjal on arvatud, et B-le omistatud raamatu „Der Ehste und sein Herr“ (Berliin, 1861) tõeliseks autoriks on Jakob Nocks (vt. *Suppl.*). Kuid teiselt poolt leidub andmeid, mis räägivad kindlasti selle väite vastu.

H. L a n g e, Das Erste Dorpatsche Lehrer-Seminar (1890), lk. 179. T.

BLAUBRÜCK, vt. ARUMAA.

*BLUM (Blume), Christoph, kirikuõpetaja; tema poolt eesti keelde toimetatud „Matthaei Iudicis kleines Corpus Doctrinae“ (Tall., 1662) üks eksemplar, milles leidub Johannes Cohsen'ilt (Kohsen'ilt) ka eestikeelne pühendusluuletis, säilib Eestimaa Kirjandusliku Ühingu raamatukogus Tallinnas.

Beiträge XX (1935), 1/2 (H. W e i s s).
J. O.

BLUMFELDT, Evald, ajaloolane ja arhivaar, süünd. 12. VIII 1902 vkj. Pärnumaal Taali v. käsitöölise pojana, omandas keskhariduse Pärnu gümnaasiumis, õppis 1924—30 Tartu ülikoolis Eesti ja Põhjamaade ning üldist ajalugu, mis viimasel ajal ta omandas mag. phil. astme; ta oli 1930—33 Tartu ülikooli teaduslikuks stipendiaadiks kodumaal, Riias, Kopenhaagenis ja Stokholmis ning võttis sügissemestril 1932 Balti Kultuurilise Koostöö Komitee (Stokholmis) stipendiaadina osa Balti Instituudis seals. prof. E. F. Heckscher'i juhatusel peetud majandusajaloolisest seminarist. B. on olnud õppeülesandetaätjaks Tartu ülikoolis 1935 eesti ajaloo ja a-st 1938 üldise ajaloo alal; ta on toiminud 1935—37 ajalooõpetajana H. Treffner'i gümnaasiumis ja veebr-st 1936 ühtlasi Eesti Kultuuriloolise Arhiivi juhatajana Tartus. B. on avaldanud kirjutisi ajaloo, bibliograafia ja arhiivinduse alal „Ajaloolises Ajakirjas“, „Eesti Kirjanduses“, ERM-i Aastaraamatuis, Õp. E. S-i „Eesti filoloogia ja ajaloo aastaülevaateis“ jm. B-i suuremad tööd on: „Saaremaa ajalugu“, ühes kihelkondade ajalugudega (maakondi kirjeldavas koguteoses „Eesti“ VI, Tartu, 1933—34), „Saare-Lääne piiskopkonna visitatsiooniprotokolle aastast 1519—1522“ („Ajalooline Ajakiri“ 1933, nr. 1—3), „Statistilisi lisandeid Tallinna kaubaliikluse ja meresõidu ajaloole aa. 1609—1629“ (seals. 1935, nr. 1—2), „Gustav II Adolf“ (Tartu, 1936), „Eesti keskaegne agraarajalugu“ (teoses „Eesti majandusajalugu“ I, *ibid.*, 1937), ülevaade talurahva olundist keskajal (teoses „Eesti ajalugu“ II, *ibid.*, 1937), „Läänemaa ajalugu“ (teosest „Eesti“ VIII, separaat, 1938) ja eesti ajaloo bibliograafiline suurteos. *Bibliotheca Estoniae Historica*